

Bombázás

Kezemet fogva hallgatod apám történetét, mint itt ez a szoba, akkora helyiségben feküdt a fal mellett, aki a Duna felé menekült, lőtte az alászálló repülő; találat érte a légópincét is, hiába rohant volna oda, meséli neked apám, s nézi, hogyan fogod kezemet, a fal mellett, és nem hull ránk egyetlen bomba se.

Fecske

Látom, ahogy tekintetteddel követed a fecske röptét, háromszor szállt be a nyitott ablakon és került körbe azt a németországi szobát; akkor ért Győrbe nagymama, s lebombázott házat talált, hallgatod anyám történetét, aki esténként mindig sírt, míg meg nem születtem.

Walkershofen

Sírtunk mint a gyerekek, meséli neked anyám, ölelték egymást apámmal, véget ért, túléltek a háborút, zokogva álltak a falu főutcáján; miért is szégyellték volna a szabadító sírást, mi pedig miért is szégyellnénk létünk hálóját, hogy könnyeikre potyognak örömünk könnyei.